Р Е Ш Е Н И Е
№ 4224

гр. София, 24.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIII ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 09.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков
ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов
Веселина Женаварова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **11395** по описа за **2013** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.32, ал.2 от Закона за администрацията във вр. с чл.45, ал.4, пр.II във вр. с ал.11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ във вр. с чл.185-чл.196 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Производството по делото е образувано по жалба на Областен управител на област С., допълнително уточнена, с която се оспорва Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение №605 по Протокол №51 от 24.10.2013г. на Столичния общински съвет, в частите относно: чл.53 във връзка с чл.52, Раздел 2.3 „Режим на локално платено паркиране на ППС на живущите в зоните за почасово платено паркиране", Раздел 5 „Принудително преместване на неправилно паркирани ППС" и Раздел 6 „Блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използването на техническо средство („скоба") от Глава IV „Паркиране". В жалбата си областният управител сочи, че при приемането на оспорените текстове от Наредбата са допуснати съществени нарушение на процесуални правила – на чл.77 АПК и чл.28, ал.2 ЗНА във вр. с чл.80 АПК, тъй като докладът, с който проектът на изменението на наредбата е внесен за обсъждане, не съдържа всички реквизити, изискуеми по чл.69 от Правилника за организация на дейността на Столичен общински съвет, и че не са обсъдени представените по проекта становища, предложения и възражения; на чл.177, ал.1 АПК

– разпоредбите са приети в противоречие с решение №15599/17.12.2009г. по адм.д.№6899/2009г., I отделение по описа на ВАС. Твърди се и че с наредбата, в нарушение на §1 от ДР на АПК, се предоставят властнически правомощия на търговско дружество.

В съд.з. оспорващият Областен управител на Област-С., чрез пълномощника си юриск.А. К., и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата; като навежда допълнителни съображения, че с оспорените текстове на наредбата, касаещи платеното локално паркиране, е дадена възможност на само една група хора, с постоянен адрес, да се ползва от услугата платено локално паркиране по местоживеене, а е изключена друга група хора, с настоящ адрес, като така е създадена дискриминация. Моли да се отменят оспорените текстове от Наредбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Присъединилите се на основание чл.182, ал.3 АПК към оспорването Г. А. Ц.-В., Сдружение с нестопанска цел „Софийски обществен съвет"-гр.С. и И. М. П., също молят оспорените текстове да бъдат отменени. Г. А. Ц.-В. и Сдружение с нестопанска цел „Софийски обществен съвет"-гр.С. твърдят и че оспореният нормативен акт е нищожен, тъй като нито ЗДвП, нито Наредба №1 на МРРБ, оправомощават Общинският съвет да приеме подзаконов нормативен акт, уреждащ условията и реда за организиране движението по пътищата; че проектът за измененията не е обявен в срока по чл.26 ЗНА; че с Наредбата незаконосъобразно се въвежда такса за паркиране по местоживеене. Според И. П. М. в оспорените текстове са налице терминологични неточности; като предвидените по чл.74 стикери не биха могли да изпълняват функциите си при ППС, които нямат предно стъкло, на което стикерът да се залепи – напр. при велосипедите; както и че използваните стикери на отговарят на изискванията на наредбата, съдържат знаци и символи в нарушение на Закона за държавният печат и националното знаме на Република Б. и Наредбата за символиката и отличията на Столична община.

Ответникът по оспорването – Столичен общински съвет, чрез пълномощника си юриск.Я. и в представена от нея писмена защита оспорва жалбата, като излага подробни съображения по изложените от оспорващите основания за отмяна на наредбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна.

Административен съд София-град, като взе предвид посочените от страните съображения, заключението на прокурора и събраните по делото писмени доказателства, прие от фактическа и правна страна следното:

С Решение №605 по Протокол № 51 от 24.10.2013 г. на Столичния общински съвет е приета Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, която в настоящото производство е оспорена в частите й относно чл. 53 във връзка с чл. 52, Раздел 2.3 „Режим на локално платено паркиране на ППС на живущите в зоните за почасово платено паркиране" /чл.70-чл.79/, Раздел 5 „Принудително преместване на неправилно паркирани ППС" и Раздел 6 „Блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използването на техническо средство („скоба") от Глава IV „Паркиране".

I. Оспореният Раздел 2.3 „Режим на локално платено паркиране на ППС на живущите в зоните за почасово платено паркиране", предвижда възможност на улици, булеварди

и площади - общинска собственост, с въведен режим на почасово платено паркиране, кметът на Столична община със заповед да въвежда режим на локално платено паркиране на ППС, чийто ползуватели са от домакинството (по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ДОПК) на собственици или наематели на обособени жилищни имоти, попадащи в зоните за почасово платено паркиране, и са с постоянен адрес, идентичен с адреса на жилищния имот, в границите на конкретни подзони, посочени в наредбата; условията и реда за издаването на винетен стикер, с който се установява това право, активирането, анулирането и контролирането им. По него съдът взе предвид следното: По делото се прави възражение в смисъл, че с оспореният в настоящото производство административен акт Столичния общински съвет недопустимо в нарушение на чл.177, ал.1 АПК пререшава въпрос, разрешен със влязло в сила съдебно решение №15599/17.12.2009г. по адм.д.№6988/2009г. на I отделение на ВАС, с което се отменя Наредба за изменение и допълнение на Наредба за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение № 460 по Протокол № 17 от 24.07.2008 г. на Столичен общински съвет, с която е създаден нов раздел 2.3 "Режим на платено преференциално паркиране на ППС по постоянен адрес" и Приложения № 14 и № 15 към нея. В решението на ВАС са изложени мотиви и в смисъл, че „ако целта на наредбата е да се осигури възможност на действително живущите в Центъра на С. да паркират автомобилите си по улиците, попадащи в "Синя зона", няма логика, а и закона не го допуска, от тази "привилегия" да се ползват само собствениците на ППС, живущи там по постоянен адрес, а да се изключат тези, живущи по настоящ адрес, тъй като и едните, и другите имат еднакви граждански права, гарантирани им с Конституцията. Тук следва да се има предвид, и че съгласно Закона за българските документи за самоличност "постоянен адрес" е по-скоро адресът, на който гражданинът получава официални съобщения от органите на държавната администрация и от органите на съдебната власт, и където той е вписан в регистрите на населението, и той може фактически да не живее на този адрес, докато "настоящ адрес" е винаги този, на който той действително живее.“. С оспореното в настоящото производство изменение правото на локално платено паркиране на ППС на живущите в зоните за почасово платено паркиране, аналогично по съдържание на това по отменения с решението на ВАС раздел 2.3 "Режим на платено преференциално паркиране на ППС по постоянен адрес", отново е предоставено само на лицата с постоянен адрес, като са изключени тези с настоящ. Доколкото решението представлява единство на диспозитив и мотиви, настоящия касационен състав приема, че разпоредбите в оспорения Раздел 2.3 „Режим на локално платено паркиране на ППС на живущите в зоните за почасово платено паркиране” са приети в противоречие с влязло в сила решение №15599/17.12.2009г. по адм.д.№6988/2009г. на I отделение на ВАС; поради което и съгласно чл.177, ал.2 АПК те се явяват нищожни и следва да се прогласят за такива. С оглед обстоятелството, че новоприетите разпоредби на чл.71 и чл.72 от наредбата съдържат основните права и задължения относно уреденото локално платено паркиране, и предвид това, че останалите алинеи не могат да намерят самостоятелно приложение, целият Раздел 2.3 следва да се прогласи за нищожен.

II. Оспорват се по делото разпоредби от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, с които се възлагат функции на [фирма] по премахването и изземването на подвижни, неподвижни и други прегради, знаци, табели, съоръжения и други предмети, поставени в нарушение на забраната по чл. 51

/чл.53 от наредбата/; по принудителното преместване на неправилно паркирано ППС /чл.121/; по блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство „скоба“ /чл.124/.

В жалбите са изложени доводи за незаконосъобразност на горепосочените правни норми, поради липса на компетентност на СОС да предоставя публичноправни функции, включително по прилагането на принудителни административни мерки, на търговско дружество, каквото не се спори по делото, че е [фирма]. С тези разпоредби на [фирма] се възлага общо формулирано „оперативна дейност“, без да се сочи дали тази дейност следва да се предшества от издаването на административен акт от други орган, т.е. тази дейност да представлява действия по изпълнението му; дали такъв акт ще се издава от търговското дружество; или самите действия конклудентно ще представляват административен акт, доколкото с тях се засягат права и интереси на правни субекти. Но и в трите случая те представляват административна дейност, която засяга права и задължения на граждани и юридически лица и за да се възложи на търговско дружество следва да има законово оправомощаване. Също така, чл.23 ЗАНН и специалният ЗДвП-чл.171-173а, сочат, че случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ. Т.е. за да възложи функции по налагане на ПАМ, Общинският съвет следва да е оправомощен със закон. В тази връзка съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП, Служби за контрол, определени от кметовете на общините: използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. В случая законът не делегира правомощия на Общинския съвет да възлага правомощия по прилагането на принудителната административна мярка.

Съгласно чл.168, ал.2 ЗдВП, определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Т.е. предвидена е възможност за възлагане на функции на служби за контрол и/или длъжностни лица, но не и на търговски дружества.

Относно възлагането на функции по принудително преместване на ППС и по чл.53 от Наредбата относно премахването и изземването на подвижни, неподвижни и други прегради, знаци, табели, съоръжения и други предмети, поставени в нарушение на забраната по чл. 51, съдът намира, че това по принцип е в правомощията на Общинския съвет, като упражняващ правата на собственост по отношение на пътя, тъй като посочените дейности са свързани с управлението на имущество-общинска собственост. Съгласно чл.53 ЗОС, обаче, само общинското предприятие по чл.52 ЗОС може да осъществява дейност по управление на обекти и съоръжения на техническата инфраструктура и други имоти - общинска собственост, както и предоставяне на свързаните с тях услуги за населението; като според чл.54 ЗОС дейностите по чл. 53, които не се осъществяват от общински предприятия по чл.52, се възлагат, съответно предоставят, по реда на Закона за обществените поръчки, Закона за концесиите или

Закона за публично-частното партньорство. Съдът приема, че дейностите, които са предоставени на [фирма] с оспорените разпоредби, представляват именно дейности по чл.53 ЗОС по управление на имоти - общинска собственост, но оправомощеният субект не е общинско предприятие по смисъла на чл.52 ЗОС, а еднолично търговско дружество, на което общината може да възложи горните функции само по реда на ЗОП, ЗК или ЗПЧП, в който случай търговското дружество би придобило качеството на организация по смисъла на §1, т.5 от ДР на Закона за администрацията, предоставяща обществени услуги по т.4 – във връзка с ползването на общинската пътна инфраструктура.
Предвид изложените по-горе съображения, следва да се приеме, че оспорените правни норми, с които се предоставят правомощия на [фирма] – чл.53, чл.121 и чл.124 от наредбата, са приети в нарушение на материалния закон – ЗАНН, ЗДвП, ЗОС, поради което като незаконосъобразни следва да бъдат отменени.

III. Относно разпоредбите в Раздел 5 „Принудително преместване на неправилно паркирани ППС” и Раздел 6 „Блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използването на техническо средство („скоба”), в останалата им част, съдът взе предвид следното:
С разпоредбите на чл.118 и чл.123 от Наредбата са регламентирани принудителни административни мерки – принудително преместване на паркирано ППС и принудително задържане на МПС чрез използването на техническо средство "скоба" и редът за тяхното използване и прилагане, които не противоречат на закона - чл.167, чл.168 и чл.171 ЗДвП. Така посочените разпоредби повтарят като основание за прилагане на принудителната административна мярка принудителното задържане на МПС чрез използването на техническо средство "скоба" основанието по чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП - когато не е заплатена дължимата такса за паркиране в зоните с режим на платено почасово паркиране, определени с Наредбата, в случаите на неправилно паркиране в зони за платено почасово паркиране, в съответствие с разпоредбата на чл.171, т.5, б."б" вр. чл.168, ал.1 ЗДвП, поради което не въвеждат нови основания, различни от законовоустановените.
Принудителните административни мерки по чл.118 и чл.123 от Наредбата са предвидени със закон по смисъла на чл.23 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. По силата на чл.167, ал.2, т. 2 ЗДвП службите за контрол, определени от кметовете на общините могат да използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл.99, ал.3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство, а съгласно чл.168, ал.1 ЗДвП определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Определянето размера на таксите за платено паркиране е правомощие по чл. 99, ал. 3 ЗДвП на общинския съвет, поради което разписаното в ал.122 и чл.126 не противоречи на закона. Следователно, прилагането на посочените по вид мерки е предвидена със закон възможност, на която разпоредбите на чл.118, чл.119, чл.120 и чл.122 от Раздел 5 „Принудително преместване на неправилно паркирани ППС“ и

чл.123, чл.125-чл.129 от Раздел 6 „Блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство („скоба“) от Глава IV „Паркиране” от Наредбата не противоречат. С нея не са допълнени основанията за прилагане на мерките, нито са въведени нови забрани, поради което съдът не намира противоречие по чл. 5, ал. 1 АПК.

Като форма, структура и обозначение на съдържанието, Наредбата в горната част отговаря на изисквания на ЗНА и Указа за неговото прилагане, с оглед на което не са налице основания за отмяна/обявяване на нищожност и на основание чл.146, т.2, вр.чл.196 от АПК.

При проверката си за допуснати нарушения на административно-производствените правила при приемането на оспорените текстове на Наредбата, които да обосноват отмяната им на основание чл.146, т.3, вр.чл.196 от АПК, съдът взе предвид следното:

С доклад вх.№СО-9300-309/05.09.2013г., с вносител общ.съветник Р.Т., е предложено приемане на изменения в Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. Като причини, които налагат това, в доклада се сочат необходимостта от намаляване на трафика от автомобили в централната градска част и осигуряване на реална възможност на гражданите да използват режима за платено почасово паркиране, като и необходимостта от осигуряване на ефективен контрол относно паркирането. Сочат се за поставени цели намаляване на трафика на ППС, преминаващи през или достигащи до идеалния център, облекчаване на трафика в широкия център на града, стимулиране на гражданите да използват линиите на обществения транспорт и специализираните паркинги до метростанции; осигуряване на места за паркиране в центъра. Посочено е че за прилагане на Наредбата за изменение и допълнение не са необходими допълнителни финансови средства, технически ресурси, служители, техническа инфраструктура и административен капацитет, извън вече осигурените. Твърди се в доклада и че предложените изменения са съобразени с правото на Европейския съюз. С оглед горното съдът намира, че в случая е налице изпълнение на изискванията на 28, ал.2 ЗНА и чл.69 от Правилника за организацията и дейността на Столичен общински съвет по отношение на наличието на мотиви, респ. доклад относно предлагания проект.

Докладът и внесеният с него проект са обявени на интернет страницата на Столичен общински съвет на 05.09.2013г.- денят на внасянето му. Т.е. до приемането на нормативният акт е изтекъл достатъчен период от време – по-голям от изискуемия по чл.26, ал.2 ЗНА – 14-дневен, в който заинтересованите лица са могли да предоставят предложения и становища по проекта. Видно от Списъка на присъстващите граждани на заседание на ПК транспорт, транспортна инфраструктура и безопасност на движението, проведено на 11.09.2013г., и Протокол №51 от заседание на ПК по местно самоуправление, проведено на 18.09.2013г., становище и предложения вх.№9300-309-1/11.09.2013г., предложение вх.№9300-309-5/25.09.2013г., от тази възможност са се възползвали Г. Ц.-В. и Сдружение с нестопанска цел „Софийски обществен съвет”. Техните предложения и становища са обсъдени в ПК, макар и да не са приети. Предвид горното, съдът приема, че не е допуснато нарушение по чл.77 АПК при приемане на оспорените текстове от наредбата.

След връщане със Заповед №РД-15-209/10.10.2013г. на Областен управител на Област С. град за ново обсъждане на решение №521 по Протокол №48 от 26.09.2013г. на Столичния общински съвет, с което са приети предложените изменения, докладът е разпределен от председателя на СОС на ПК по транспорт, транспортна

инфрактруктура и безопасност на движението и ПК по местно самоуправление и нормативна уредба, която е определена и за водеща по смисъла на чл.70, ал.1 ПОДСОС. След проведени обсъждания в заседания съответно на 18.10.2013г. и на 21.10.2013г., комисиите дават положително становище за приемането на измененията. Видно от протокол №51, на проведеното на 24.10.2013г. заседание на столичен общински съвет, предложените изменения и допълнения на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община са приети с мнозинство от 33 гласа "за" от 44 гласували общински съветници. В съответствие с чл. 10, ал. 2 от ПОДСОС е издадено решение №605 от същата дата, с което е приета Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. Текстът на приетата Наредба е удостоверен с подписа на председателя на Столичния общински съвет /чл. 78, ал. 1, т. 2 от АПК и чл. 34, т. 3 от Закона за нормативните актове/.

IV. При постановяването на решението, съдът намира, че неправилно е приел, че е налице правен интерес за И. П. да участва като страна по делото. За да обоснове правния си интерес същият е представил доказателства, че управлява велосипед на територията на [населено място], в зоните за платено паркиране. Съгласно разпоредбата на чл.104 от НОДТСО, обаче, на територията на Столична община двуколесните ППС паркират безплатно. Предвид това производството по делото по отношение на него следва да бъде прекратено на основание чл.159, т.4 АПК.

Предвид уважената и отхвърлената част от жалбата и по компенсация – претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143, ал.1 и ал.4 АПК от Областен управител и Столичен общински съвет не се дължат.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 АПК, Административен съд София-град, XIII троен състав,

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение №605 по Протокол №51 от 24.10.2013г. на Столичния общински съвет, в частта относно Раздел 2.3 „Режим на локално платено паркиране на ППС на живущите в зоните за почасово платено паркиране” от Глава IV „Паркиране”.

ОТМЕНЯ Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение №605 по Протокол №51 от 24.10.2013г. на Столичния общински съвет, в частта относно чл.53, чл.121 и чл.124.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Областен управител на Област-С. и на присъединилите се към нея Г. А. Ц.-В., с ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [улица], ет.5, ап.27, и Сдружение с нестопанска цел „Софийски обществен съвет”-гр.С., срещу Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение №605 по Протокол №51 от 24.10.2013г. на Столичния общински съвет, в частта относно чл.118, чл.119, чл.120 и чл.122 от Раздел 5 „Принудително преместване на неправилно паркирани ППС“ и чл.123, чл.125-чл.129 от Раздел 6 „Блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство („скоба“) от Глава IV „Паркиране”.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№11395/2013г. по описа на АССГ за по

отношение на И. М. П., от [населено място], [улица], ет.2.
Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС; а в частта му, с характер на определение, с която се прекратява частично производството – с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. /о.м./ 2.

Особено мнение по решение по адм.д.№11395/2013г. по описа на АССГ на съдия В.Ж.:
Не съм съгласна с решението на мнозинството на съдебния състав относно нищожността на Раздел 2.3 „Режим на локално платено паркиране на ППС на живущите в зоните за почасово платено паркиране” от Глава IV „Паркиране”. Мнозинството на съдебния състав приема, че с оспореният в настоящото производство административен акт административният орган недопустимо в нарушение на чл.177, ал.1 АПК пререшава въпрос, разрешен със влязло в сила съдебно решение №15599/17.12.2009г. по адм.д.№6988/2009г. на I отделение на ВАС, с окито мотиви не съм съгласна. По аргумент от чл.298, ал.1 ГПК във вр. с чл.144 АПК силата на присъдено нещо е свързана с наличието на субективна и обективна тъждественост, преценени на базата на участващите по делата страни и предмета на спора. Предмет на административното дело е преобразуващото субективно право на отмяна на административния акт, което възниква от посочените в чл.146 АПК отменителни основания. Предмет на адм.д.№6988/2009г. на I отделение на ВАС е правото на отмяна на Наредба за изменение и допълнение на Наредба за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение № 460 по Протокол № 17 от 24.07.2008 г. на Столичен общински съвет, а предмет на настоящото дело е правото на отмяна на текстове от различен административен акт - Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение №605 по Протокол №51 от 24.10.2013г. на Столичния общински съвет. Или в случая няма тъждественост на делата, тъй като те са с различен предмет. Също така, силата на присъдено нещо се формира от диспозитива на решението, но не и от решаващите или така наречените "главни мотиви". Предвид горното считам, че обстоятелството, че с предходно влязло в сила съдебно решение са отменени разпоредби близки по съдържание до отменените през 2009г., но не идентични на оспорените в настоящото производство, само по себе си не е основание за отмяна на по-късно издадения административен акт. В горния смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение №6/25.11.2010г. на ВАС по т. д. № 4/2010г. Основанията за отмяна на първата наредба са ирелевантни в настоящото производство, тъй като мотивите на първия съд не обвързват настоящия. С оглед горното считам, че оспорените разпоредби, включени в Раздел 2.3 „Режим на локално платено паркиране на ППС на живущите в зоните за почасово платено паркиране” от Глава IV „Паркиране” не са нищожни.

съдия Ж.: